

चेयन्नं निद्रा सद्यः प्राणहराणि मृतं चाप्यन्यनीतिवारः
 हृदि स्ता इध-क्तिन् । १२४३ २४३५ दये मेदि २४३५
 ४३५३ च । इध-कर्त्तरि क्तिच् । १४३५ विविधे
 क्तिङ्गत्वे १४३७ प्र० तद्धन्वादि इत्यम् ।
 (कोरन्) इतिगविशेषे तन्निदानादि भावप्र० उक्तं यथा
 “तत्तद्द्वेर्निदानं ह्यस्याश्चाह ‘दोषास्तेदोमूलान्ते’
 संहतिः सप्रवा गदः । मूलान्तावययनिनाइतेभेदस्तु
 केवलः । वृद्धिं करोति कोषस्य फलकोषाभिवाहिनीम् ।
 कृत्वा रुद्रगतिर्विपुषमनीः सन्ध्यागमिनीः । तत्त वाति-
 कमाह “वातपूर्णदंतिप्रत्यो हृत्तो वातादहृत्तम्” ।
 अहृत्तम् अत एव नञ् । तेन सत्यादपि विप्रकटात्
 कारणात् कृत् पीडा यत्त सः । अथ पैत्तिकमाह
 “पक्वोदुम्बरसङ्काशः पित्ताहोष्णपावकात्” । दाहः
 अथान्तरः कृत्वा वहिस्तप्रता । अथ श्लोकात्तमाह “कफा-
 ष्मोतो गुरुःक्षिप्तः कण्डूमान् कठिगोऽत्यरुक्” । अथ
 रक्तजमाह “कृष्णस्फोटावतः पित्तवृद्धिर्विज्ञेय र-
 क्तजः” । कृष्णस्फोटावत इति पैत्तिकोद्भवः । मेदोज-
 माह “कफवन्तोऽथो वृद्धिर्दुःस्वावफलोपमः” । नील-
 वन्तुः । मूलजमाह “मूलधारणशीलस्य मूलजः स
 त गच्छतः । अमोभिः पूर्णदतिवत् शोभं याति सखुः
 ऋदः । मूलकच्छमधः कुर्यात् सञ्चनन् फलकोषयोः” ।
 सञ्चनन् फलकोषयोरधः मूलकच्छ मूलेष व्यथं कु-
 र्यादित्यर्थः । अथान्तरवृद्धिमाह “वातकोषिभिराहारैः
 शीततोयावगाहनैः । धारणेरेषाभाराध्वविप्रमाह्वय-
 र्जनेः । शोभयैः शोभितोऽन्यैश्च जुहान्तावयवं यदा ।
 धवनी विगुणोक्तस्य क्षनिवेशादधी नयेत् । कुर्याद् वृद्ध-
 सन्धिस्यो पन्त्राभं श्वश्रुं तदा” । धारणम् अवस्थि-
 तस्य वेगस्य । रक्षणम् अनुपस्थितस्य वेगस्य प्रेरणम् ।
 विप्रमाह्वयवर्त्तनं वक्रत्वेनाङ्गमोटगम् । अन्यानि शो-
 धणानि वचनविप्रकटारुधराकर्षणादीनि तैः शो-
 भितः सन्दुष्य सञ्चलितः एवमः यदा जुहान्तावयवं
 विगुणोक्तस्य क्षनिवेशादधी नयेत् । तदावृद्धसन्धिस्यः
 अन्तर्वृद्धिरोगः । तस्यावस्थामाह “उपेक्षामाणस्य संहि-
 वृद्धिमाधानरुक् सन्धिमनोव कुर्यात् । प्रपीडितोऽन्तः-
 स्तनवान् प्रयाति प्रध्यापयति पुनश्च सुखम्” । तत्ता-
 द्धानस्यरे रग् वृद्धयोर्लक्ष्योः सन्धो गाम्ने तद्युक्तं
 कुर्यादित्यर्थः । भोजोऽप्याह “अन्तर्विगुणमादाय
 वातो नयति वृद्धयम् । वृद्ध्यात् तदुजायुक्तं फलकोषं

प्रपद्यते” इति । स सुखवृद्धिरोगः क्लेशः सदरे प्रध्याप-
 यन् व्यागमनमागं निरुद्धं कुर्यात् एति आवाति ।
 अथावस्थमाह व कीटक आदिवाकाङ्क्षिमाह “यस्या-
 न्तावयवाह्यो सन्धिवोर्वातसङ्घात् । अन्तर्वृद्धिरवाह्यो-
 ऽयं वातवृद्धिसमाकृतिः” । वातवृद्धिसमाकृतिरिति को-
 ऽन्तर्वृद्धिरोगः साऽस्याव्या वातवृद्धिसमाकृतिः” । अन्त-
 र्वृद्धिगद २०८ ए० सुखतात्तं हयम् नीतिव्यादि
 त्रिवर्गान्तर्गते ७वर्गघटकपदायं “क्षयः स्थानञ्च हृदि
 त्रिवर्गो नीतिवेदिनाम्” अमरः १, “क्षयिष्यत् पञ्चोदुर्गं
 सेतुःकृत्तवन्धम् । कचःकचवादान् सैन्यानि च विना-
 शनम्” । एतेषामटानामन्यतमस्य क्षयं स्थानं हृदियन्त्यर्थः ।
 एकान्तरे (सद) वृद्धिस्वरूपभेदादिकं वोरभि० उक्तं
 यथा नारदः “हृदियत्तुविधा प्रोक्ता पञ्चधाऽन्यैः
 प्रकीर्तिता । पञ्चविधाऽन्यैः समाख्याता तत्तत्तत्तं
 निबोधत” इति । पञ्चविधा मे इति कश्चित् पाठः
 तत्त मे मते । तान् प्रकारान् स एवाह “कायिकाः
 कायिकाः चैव चक्रहृदिशरीरयोः । कारिताः सन्धिया
 हृदिर्भोग्यामहृत्तयेव चेति” । एतेषां स्वरूपमाह “का-
 यिका कर्मसंयुक्ता मासप्याहृत्त कायिका । हृदेहृदि-
 चक्रहृदिः कारिता कश्चिना कृता । प्रत्यहं गृह्यते
 या त शिखाहृदिस्तु सा कृता । गृह्यात्तोपः फलं
 कृताद् भगलाभः प्रकीर्तितः” इति । कायिका कर्म-
 संयुक्ता यत्त तस्यकोकतस्य गवावादिर्देहिनवाहनादिकं
 कर्म हृदित्वेन परिकल्पितं तत्त सा कायिकेत्यर्थः । तथा
 च व्यासः “दोहवाहकर्मसंयुक्ता कायिका समुदाहृतेति” ।
 मद्गर्भे त भोग्याधिवया स्थापितस्य यो दोहवाहना-
 दिकर्मरूपभोगस्तत्फलिका या हृदिः सा कायिकेत्यु-
 क्तम् । मासप्याहृत्त कायिका प्रतिमासं लभ्या या
 हृदिः सा कायिकेत्यर्थः । “प्रतिमासं श्ववन्तो या हृदिः
 सा कायिका मतेति” नारदवचनात् । हृदेहृदिचक्रहृदिः ।
 हृदेरपि प्रतिमासं मूलभावेन पुनर्हृदिरित्यर्थः ।
 “हृदेरपि पुनर्हृदियत्तहृदिहृदाहृतेति” नारदवचनात् ।
 कारिता कश्चिना कृता । कश्चिनाऽधमर्थेन स्वे-
 ष्या कृता हृदिः कारितेत्यर्थः । “हृदिः सा
 कारिता नाम यथिकेन स्वयं कृतेति” नारदवचनात् ।
 अधमर्थेकारितैव हृदिर्देया नोत्तमर्थेकारिता तथा
 च हृदस्यतिः “हृदिकेन त या हृदिरधिका सम्भ-
 कल्पिता । आपत्कारकता नित्यं टातव्या सा ऽ का-